

kompetence, eller det kollegiale organ har benyttet en bestående hjemmel i lovgivningen til at delegere kompetencen til at afgøre sådanne sager til formanden.

Ifølge *stk. 3* må den pågældende som udgangspunkt ikke selv deltage i behandlingen og afgørelsen af spørgsmålet om inhabilitet.

I hierarkisk opbyggede forvaltningsmyndigheder er dette spørgsmål formentlig uden større praktisk betydning, idet en medarbejder, der mener, at der kan rejses tvivl om hans habilitet, i reglen blot ganske uformelt vil anmode en kollega om at overtage sagens behandling. I tilfælde, hvor inhabilitetsspørgsmål frembyder sig til afgørelse, f.eks. fordi det rejses af den, der er part i den pågældende sag, eller fordi der i en kollegialt sammensat forvaltningsmyndighed skal tages stilling til, om der skal indkaldes en stedfortræder for den pågældende, må det i princippet forekomme bedst stemmende med de hensyn, der ligger bag reglerne om inhabilitet, at den pågældende som udgangspunkt afskæres fra at deltage i behandlingen og afgørelsen af dette spørgsmål. Når bestemmelserne i lovforslagets § 4, stk. 1 og 2, gøres tilsvarende anvendelige, kan en sådan ordning da heller ikke antages at give anledning til praktiske vanskeligheder. Denne hovedregel svarer til, hvad der gælder efter den svenske forvaltningslov og efter den norske forvaltningslov, for så vidt angår medlemmer af kollegialt sammensatte forvaltningsmyndigheder.

I dansk forvaltningsret har der imidlertid i forbindelse med forskellige kollegialt sammensatte forvaltningsorganer udviklet sig regler, hvorefter det tillades, at den pågældende medlem selv deltager i forvaltningsorganets behandling og afgørelse af spørgsmålet om, hvorvidt medlemmer er inhabile. Det gælder således navnlig med hensyn til kommunalbestyrelsernes behandling af sådanne spørgsmål. I § 8, stk. 1, 2. pkt., i normalforretningsordenen for kommunalbestyrelser anføres det således, at et kommunalbestyrelsesmedlem ikke er afskåret fra at deltage i kommunalbestyrelsens forhandling og afstemning om, hvorvidt han er inhabil. En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i § 8, stk. 1, 2. pkt., i forretningsordenen for ligningskommissionerne. Tilsvarende regler er i øvrigt fastsat i § 61, jfr. § 62, stk. 2, i retsplejeloven om domstolenes behandling af spørgsmålet om dommeres inhabilitet.

Da hensyn af tilsvarende art som de, der ligger bag den pågældende bestemmelse i den kommunale normalforretningsorden, kan gøre sig gældende for andre kollegiale forvaltningsorganers vedkom-

mende, er det derfor i 2. pkt. foreslået, at lignende specialregler på andre områder opretholdes.

Efter justitsministeriets opfattelse må gennemførelsen af den foreslåede almindelige regel i § 6, stk. 3, imidlertid medføre, at det i forbindelse med fremtidige ændringer af lovgivning og administrative forskrifter, der regulerer de pågældende områder, nøje overvejes, om der er behov for at opretholde sådanne særregler, der fraviger den almindelige regel i forvaltningsloven.

Til kapitel 3

Bestemmelserne i dette kapitel indeholder regler om partens aktindsigt. Med hensyn til baggrunden for de foreslåede regler kan der henvises til de almindelige bemærkninger til lovforslaget ovenfor under pkt. 8 b.

Hovedreglen om partens ret til aktindsigt findes i lovforslagets § 7 og § 8, der indeholder en almindelig beskrivelse af, hvad partens ret til aktindsigt omfatter. Forslagets § 9 indeholder en bestemmelse om udsættelse af sagens afgørelse, når der fremsættes begæring om aktindsigt. Derefter følger forskellige bestemmelser om undtagelser fra retten til aktindsigt. Således indeholder forslagets §§ 10-13 bestemmelser om undtagelse af visse typer dokumenter og § 14 bestemmelser om undtagelse af nærmere opregnede arter af oplysninger. Forslagets §§ 15 og 16 indeholder bestemmelser om proceduren i forbindelse med afgørelsen af aktindsigtsspørgsmål og om muligheden for at tillægge en begæring om aktindsigt opsættende virkning med hensyn til en eventuel klagefrist. Endelig indeholder forslagets § 17 en bestemmelse, der hjemler en part en nærmere afgrænset adgang til aktindsigt i afsluttede straffesager.

Til § 7

Bestemmelserne i § 7 indeholder lovens hovedregel om en parts ret til efter begæring at blive gjort bekendt med dokumenterne i sin egen sag og om betydningen af eventuelle tavshedspligtsforskrifter.

Bestemmelserne i *stk. 1* svarer til den gældende offentlighedslovs § 10, stk. 1, 1. pkt., jfr. § 1, stk. 2.

Adgangen til aktindsigt m.v. ifølge lovforslagets kapitel 3 tilkommer den, der er *part* i den pågældende sag. Der opstår derfor i lighed med, hvad der er tilfældet efter den gældende offentlighedslov, et spørgsmål om afgrænsningen af den personkreds, der som »parter« kan påberåbe sig den videregående adgang til at blive gjort bekendt med